

Toen de dagvoorzitter de vraag gooide: wat is jullie uurtarief begon het bieden? Het leek wel Sotheby's: 35, 40, 45, 50, 55

Tariefschaamte

Ik moet u iets bekennen. U denkt misschien dat die oude boomer die altijd achteraan in Vakblad De Hovenier staat zich nergens voor schaamt. Nee, is daarop mijn antwoord. Ik heb last van talloze kleine en grote schaamtes. Het laatste jaar is daar vlieg- en biefstukschaamte bij gekomen. Helaas voor het klimaat, heb ik dat niet in ernstige mate. Mijn zomervakantie van dit jaar was gepland op maximaal één dag rijden per auto vanaf mijn huis, maar toen weerman Gerrit Hiemstra op het 8 uur journaal een dreigend wolkje tevoorschijn toverde boven Noord-Frankrijk, hebben we toch maar het vliegtuig genomen naar Zuid-Italië. Waar het vervolgens weer veel te heet was, maar dat is informatie voor een nieuwe column. Ik moest aan mijn eigen kleine en grote schaamtes denken toen ik pasgeleden op een hoveniersbijeenkomst was. Altijd als er meer dan drie of vier hoveniers bij elkaar zijn, gaat het al gauw over uurtarieven.

Hoeveel declarabele uren kun je maken en zijn de offertes die jij uitbrengt wel realistisch, hoe zit het met jouw faalkosten en de marge kunt maken op plantgoed en andere materialen

Toen de dagvoorzitter de vraag stelde: wat is jullie uurtarief, begon het bieden? Het leek wel Sotheby's: 35, 40, 45, 50, 55. In een hoog tempo werd er tegen elkaar opgeboden, net alsof er een waardevol kunstwerk op het podium stond. En toen een -waarschijnlijk te eerlijke- hovenier zijn vinger opstak met een bod van 35 euro, werd daar meteen heel meewarig naar gekeken. Een beetje macho gedrag, dat tegen elkaar opbieden. Natuurlijk is een goede uurprijs een superbelangrijke hoeksteen onder een vitaal bedrijf, maar zeker niet de enige.

Hoeveel declarabele uren kun je maken en zijn de offertes die jij uitbrengt wel realistisch? Hoe zit het met jouw faalkosten en de marge die je kunt maken op plantgoed en andere materialen? Dat geheel bepaalt of jouw bedrijf aan het eind van het jaar een positief resultaat kan laten zien, en niet alleen de eenzijdige focus op de uurprijs. Ik snap overigens die discussie wel. Er zit ook een terechte angst onder. In de vorige editie van dit vakblad kopte onze nieuwe rubriek 'De Stelling': 'Met een tarief van 60 euro gaan er faillissementen vallen.' Ik ben bang dat daar wel iets van waarheid in zit. De laatste jaren zijn heel goed geweest voor de sector, maar dat blijft natuurlijk niet eeuwig zo.

Met vriendelijk groet,
Hein van Iersel (hein@nwst.nl)
Hoofdredacteur

BE SOCIAL
Scan, lees & deel!